

Metin Aydın

- şiirler -

Yayın Tarihi:

22.10.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ağlama Leyla

Belki de hatanın büyüđü sende
Hayat gelip geçer istemesen de
İř iřten geçmiřtir çok iřtesen de
Hznn bařkasına bađlama leyla

Ağlama leyla
Kederimi kederine bađlama leyla
Kaderini ellerinle bađlama leyla

Bir kere yařarız bir kez lrz
Kısacık hayatta neler görürüz
Kendi kendimize hayat reriz
Kendi kaderini bađlama leyla

Metin Aydın

Artık Tutma Elimden

Dün akşam gözlerini
Yüreğimde kaybettim
Sonu gelmez gecenin
Sabahını tükettim
Dün akşam gözlerinde

Yaşamın kıyısında martılar deniz ve sen
Dalgalar alev alev ay ışığı ufukta...

Arıyor musun beni kim bilir neredesin?
Dalgalar bile sustu martılar mı ölmesin?
Gündüzlerimi bile gözlerinde kaybettim
Sonu olmaz gecenin sabahını tükettim
Ne zaman gideceksin yaralı yüreğimden
Bırak da can vereyim artık tutma elimden

Metin Aydın

Avutamadım

Kara bulutlar çöktü üstüme
Benden ömrümü çalıp da gitti
Virane olmuş deli gönlüme
Aşk acısını bırakıp gitti
Aşkın kahrını bırakıp gitti

Unut dediler unutamadım
Deli gönlümü avutamadım
Virane olmuş sensiz yüreğim
Avutamadım

Seni kalbime gömdüm bir kere
Acıtsa bile, öldürse bile
Saçının bir tek telini bile
Unutamadım
Deli gölümü avutamadım.

Metin Aydın

Ayrılma vakti

Saat beş oldu şimdi ayrılma vakti
Seni seven bu şehri, bütün herşeyi
Bırakıp da git
Bütün anılarını, tüm hayatını
Hiç yaşanmamış gibi öylece bırak
Hadi şimdi git

Dur dur dur gitme, ne olur gitme
Sensiz yaşayamaz ne ben ne bu şehir ne olur gitme

Demek gidiyorsun, ayrılık vakti
Ne desem boş ne yapсам anlamsız şimdi

Metin Aydın

Ben Seni Bugünler İçin Mi Sevdim?

Resminin önünde çocuklar gibi
Oturup ağladım sabah kadar
Duvarlara sinmiş kokunu çektim
Tüm hücrelerime dolana kadar

Ben seni bugünler için mi sevdim
Ellerim elinde ölmek isterdim
Beni bırakıp da gittiğin o gün
Kalbimi yerinden söküp de gittin

Kimse dolduramaz senin yerini
Yalnız kalacağım ölene kadar
Bilmiyorum mecnun muyum deli mi?
Ne olur affet beni, benden bu kadar

Metin Aydın

Beni De Alıp Gitsin

Yeşil gözlerin için
Dünyaları yakardım
Cennet kokun uğruna
Cehenneme koşardım

Bana bir şey sormadan
Cevabımı almadan
Yüreğimi sarmadan
Beni bırakıp gittin

Dünya dolusu insan
Neylerim ki sen yoksan
Azraile duamdır
Beni de alıp gitsin

Beni de alıp gitsin
Ölümler diyarına
Kavuşurum böylece
O sevdiğim yârime

Metin Aydın

Duy Sesimi

Duymadın beni, o günden beri
Ölüler bile duydu vicdansız
Çekip gittiğin o günden beri
Bülbüller bile sustu vicdansız
Duy duy duy sesimi, gör gör gör gözlerimi, tut tut tut ellerimi dön dön bana

Kanadı kırık yavru kuş gibi beni soğukta bırakıp gittin
Kendi yaktığın cehennemine beni elinle koyup da gittin
Duy duy duy sesimi, gör gör gör gözlerimi, tut tut tut ellerimi dön dön bana

Metin Aydın

Ellerin

Baharı gül diye önüne sersem
Seninle yüz değil bin yıl geçirsem

Ellerin ellerimde
Gözlerin gözlerimde
Bin yıldır ayrı gibi
Özlerim seni

Aklıma gönlüme seni içirsem
Yine de özlerim ayrıymış gibi

Metin Aydın

Firari

Bir mahkûmun özgürlük özlemi gibi
Ben de seni özlüyorum sevgilim

Saçlarım ağarmadan
Gözlerim kapanmadan
Güneşim tutulmadan gel bana
Yanmış küle dönmüşüm
Ne ağlamış ne gülmüşüm
Sensiz her gün ölmüşüm gel bana

Mecnunun leylaya hasreti gibi
Hasretinle tutuşmuşum neredesin

Metin Aydın

Gidiyorum

Sevdiğim bu şehirden
Gidiyorum hoşça kal
Acılar bende kalsın
Mutluluk senin olsun,

Sen benim hayatımsın
Sen benim her şeyimsin
Sensiz ben bu şehirde
Yaşayamam bilirsin
Sende kalsın gözlerim
Sende kalsın yüreğim
Yeter ki sen ağlama
Ben acınla giderim

Hiç yaşanmamış gibi
Yaşarım ben eyvallah
Yeter ki sen mutlu ol
Ölürüm ben eyvallah

Metin Aydın

Gittin

Beni kör kıyılarda yalnız bırakıp gittin,
Karanlığın bağına beni bırakıp gittin

Çöllerde Mecnun gibi
Zindanda Yusuf gibi
Teslim olmuşum sana
Ne olur anlasana!

Sürmesin bu ayrılık ne olur dön gel geri
o eski günler gibi göz göze buluşalım
Her şeyi unutalım!

Çöllerde Mecnun gibi
Zindanda Yusuf gibi
Teslim olmuşum sana
Ne olur anlasana!

Metin Aydın

Gözlerin

Gözlerin bir kurşun kalbimin ortasında
Usulca öldürüyor,
Eski bir şiir gibi
Paslı bir bıçak gibi...
Yalnızlar ritiminde vurulmuş yatıyorum
Yaşamın kıyısında...
Uzatsan ellerini sımsıkı tutunurum
Bunu sen biliyorsun

Aşıklar ölmezmiş bunu da biliyorsun
Öyleyse neden beni kalbinden siliyorsun
Beni öldürüyorsun?
Ecelim avucunda, bir yaralı kuş gibi
Kanatları kırılmış.
Gidersen buralardan ölürüm biliyorsun
Yine de gidiyorsun!

Metin Aydın

Haberin var mı?

Haberin var mı?
Ey kara duvar
Bahar gelmiş
çiçek açmış
Haberin var mı?

Haberin var mı?
Seni seven çoktan ölmüş
Haberin var mı?

Duvarlara ismin yazmış tırnaklarıyla
Aşkını kalbine gömmüş göz yaşlarıyla
Seni bir an olsun hiç unutmamış
Seni seven çoktan ölmüş
Haberin var mı?

Metin Aydın

Haram bana

Yaralı kuşlar gibi ağlıyorum sessizce
Haydi uzat elini ağlıyorum sevgilim

Ellerini tutmadan, gözlerine bakmadan
Yaramaz çocuklar gibi sarılıp uyumadan
Aşk şarabın devirip kuşlar gibi özgürce
Kendimizden geçmeden yaşamak haram bana

Öksüz çocuklar gibi bırakıp beni gittin
Be hey seni vicdansız nasıl beni terk ettin

Metin Aydın

Hasretim sana

Yıllar oldu sen gelmedin hala
Deliler gibi hasretim sana
Hani nerdesin
Gelmiyor sesin
Seni vicdansız
Gelmiyor musun?

Hani verdiđin sözler
Kalbim seni özler
Gözlerim yolunu gözler
Gelmiyor musun?

Metin Aydın

Katlime ferman

Ben seni yıldızlardan bile kıskandım
Ben seni baharlardan bile sakındım
Kalbimi sana vermiřtim, katlime ferman
Gözlerin ah o gözlerin sebebim olan

İçtiğim her çayım da her sigaramda
İçime dolan sensin bunu bilirsin
Kırılmış bir kalp, odamda bir de karanlık
Ellerin ah o ellerin gönlüme ışık

Kurumuş çiçek gibi soluyor insan
Gökteki bulut gibi doluyor insan
Demirden kafeslerde sıkılır gibi
Kendini uçurumda buluyor insan

Metin Aydın

Kurşun Gibi

Bir yıldızın kayışında
Toprak ağlar, bulut ağlar
Bir aşkın haykırışında
Toprak ağlar, bulut ağlar

Acı acı hatıralar
yüreğimde cayır cayır
Kurşun gibi
İz bırakır

Metin Aydın

Ne fayda?

Kara yazılmış talihim dönse ne fayda?
Akıp giden gözyaşımı silse ne fayda?
Bundan sonra bahtım bana gülse ne fayda?
Boşa geçmiş gitmiş ömrüm dönse ne fayda?

Metin Aydın

Nerelerdesin?

Baharda buldum
Senin kokunu
Gözleyip durdum
Senin yolunu

Kalbime sordum
Her an adını
İnsaf et de gel
Kır inadını

Sararıp solan yapraklar gibi
Çöllere dönmüş topraklar gibi
Kederle doldu şimdi gözlerim
Nerelerdesin seni özledim

Metin Aydın

Neyleyim?

Gökyüzünde güneş açmış söyle neyleyim
Dünyamıza bahar gelmiş söyle neyleyim

Dünyanın dört bir yanında
Elleri açık semada
Küçük çocuklar öürken
Söyle neyleyim
Anaların gözü yaşlı dertleri yüz milyon başlı
Ahları göge ulaştı söyle neyleyim

Renkli renkli açar güller söyle neyleyim
Ne güzel öter bülbüller söyle neyleyim

Açgözlü canavar gibi birbirini yerken insan
Her tarafta çiçek açsa söyle neyleyim
Altı üstü yalan dünya insanları bozan dünya
Senin o zulmün var ya söyle neyleyim

Metin Aydın

Niye böyle?

Niye böyle alev alev yanıyor dünya?
Acı, keder, gözyaşıyla kanıyor dünya...
İnsanoğlu gide gide çıkar da aya
İnsanlığı kıvranıyor ayakaltında...

Çocukların gözyaşını silebilseydik
Bu dünyayı çocuklara verebilseydik
Kinimizle hırsımızla yaktık dünyayı
Kan yerine gök kuşağı derebilseydik

Her birimiz misafiriz yalan dünyada
Bin bir acı binbir keder olan dünyada
Masum değil ellerimiz ortada dünya
Günden güne mahvolup da solan dünyada

Çocukların gözleriyle görebilseydik
Şevgi ile umut ile gülebilseydik
Gülmek sevinmek dururken ağlamak neden?
Elimizden kayıp giden yalan dünyada...

Metin Aydın

Öldür beni

Bir karanlık kuyudayım
Güneşim yok sensizim ben
Çaresizim çıkmazdayım
Yıkılmışım kalmışım ben
Sensiz küle dönmüşüm ben

Öldür beni öldür beni
Ateşlerde yandır beni
Bırak varsın hiç olmasın
Ateşlerde savur beni
Savur gitsin küllerimi

Bir incecik pusudayım
Ecelim sen nefesim sen
Nasıl sevdiğimi bilsen
Şende beni öyle sevsen
İşte o gün çek vur beni!

Metin Aydın

Paramparça

Ardına bakmadan bırakıp da gittin sen
Beni paramparça geride bıraktın

Aşkın alev alev yanıyor sen yaktın
Beni bir kuş gibi içine bıraktın
Yılların ahını hiç umursamadan
Beni bir leş gibi geride bıraktın

Çalmadı mecalim yıllar alıp gitti
Ümidi hayali geride bıraktım ben

Metin Aydın

Sen Gittin

Doymadım
gülümseyen yüzüne
Duvardaki resmine
O ılık nefesine

Sen gittin duvarlar ıssız kaldı
Gökyüzü sessiz kaldı
Kalbim nefessiz kaldı

Sen gittin
ömrümü yakıp gittin
Kalbimi söküp gittin
Beni bırakıp gittin

xxxxxxx

Gülmedim
gittigin gunden beri
Yasanan o gunleri
Maziye gömüp gittin

Sen gittin duvarlar ıssız kaldı
Gökyüzü sessiz kaldı
Kalbim nefessiz kaldı

Sen gittin
ömrümü yakıp gittin
Kalbimi söküp gittin
Beni bırakıp gittin

Metin Aydın

Sensin

Sisli yağmurlu bir günde
Gözlerime dolan sensin
Bir kuş gibi gökyüzünde
Uçuşup kaybolan sensin

Yüreğimi çalıp benden
Ortadan kaybolan sensin
Beni küçük çocuk gibi
Ortada bırakan sensin

Yokluğunun ayazında
Bitmez tükenmez sızımda
Uçurumun kenarında
Beni bırakan sensin

Yağmur olup üzerime
Yağamaz mısın sevgilim
Beni çekip buralardan
Alamaz mısın sevgilim,

Yüreğimi çalıp benden
Ortadan kaybolan sensin
Beni küçük çocuk gibi
Ortada bırakan sensin
Yokluğunun ayazında
Bitmez tükenmez sızımda
Uçurumun kenarında
Beni bırakan sensin

Metin Aydın

Sensizlik öldürüyor

Gökyüzündeki bulutlar bana seni fısıldar
Hayal oldu, yalan oldu içimdeki umutlar
Güneşim oldun günüme, ayım oldun geceme
Bir nazlı kelebek gibi ışık ol pencereme

Vazgeçmişim hayatımdan tek ölüm paklar beni
Anılarım alev alev yüreğim yangın yeri
Benim gibi niceleri mutluluktan habersiz
Eğer adı yaşamaksa yaşıyorum ben sensiz

Söyle bana o taş kalbin atıyor mu sevgilim
Nerde bana gülen gözler o sınımsız ellerin
Hava soğuk üşüyorum sensizlik öldürüyor
Ne kadar da uzaktasın hiç ışık görünmüyor

Vazgeçmişim hayatımdan tek ölüm paklar beni
Anılarım alev alev yüreğim yangın yeri
Benim gibi niceleri mutluluktan habersiz
Eğer adı yaşamaksa yaşıyorum ben sensiz

Metin Aydın

Son defa

Son defa sarıl bana yüreğin senle dolsun
Sevgilim gidiyorsun yolun hep açık olsun

Bir gün yüzü görmeden
Doyasıya gülmeden
Beni koydun toprağa
Gözlerin aydın olsun

Son defa bir gül bana dünyam ışıkla dolsun
Demek ki bu son arzun, demek ki gidiyorsun

Kurumuş yaprak gibi
Çölde susmuş gibi
Yaşayan ölü gibi
Bıraktın helal olsun

Metin Aydın

Sorma!

Yıllarım ziyan olmuş
Genliğim heba olmuş
Sorma bana ne olmuş da
Ne olursa olsun be!

Sorma bana güzelim
Bırak da böyle gitsin
Sorma bana bir tanem
Ben kendimde değilim

Metin Aydın

Sus söyleme

Sus söyleme gideceğini
Yarına kalsın ayrılığımız
Tek bir gün daha nefes alalım
Haram olmasın yarınlarımız

Bırakma beni tut ellerimden
Yokluğun bana ecel olmasın
Ne olur şimdi çekip de gitme
Gözlerin /hayalin bana ölüm olmasın

Sakin unutma anılarımı
Eskisi gibi yine öyle kal

Metin Aydın

Tek başıma

Hayat denen bu zor yolda
Yürüyorum hiç durmadan tek başıma
Geleceğimi kaybettim
Kırık kalpler sokağında
Umutlarımı kaybettim kırık kalpler sokağında

Tek başına tek başına
Kalmışım ben tek başıma
Hayat denen bu kavgada kalmışım tek başıma

Nice düşler nice yaşlar
Akıp gider bir sel gibi bu hayatta
Ne olursan ol fark etmez
Çekersin hep içten içe tek başına

Metin Aydın

Tutuşsun dizelerim

Yüce dağ başında öter bülbüller
Bülbüller güle vurgun gül sana vurgun
En derin yaralar bile kapanırmış
En büyük acılar unutulurmuř

Unutursam adını doğmasın güneş
Görmesin gözlerim uçmasın kuşlar
Doldurmasın sakiler hayat suyundan
Ne ben var olayım ne sen ol ey yar

Tutuşsun dizelerim beni de yaksın
Savursun küllerimi okyanuslara
Dönmesin dünya dönmesin felek
Varlık ve yoklukta Kâinat dursun

Metin Aydın

Tuzak

Ruhumun en derin köşelerinde
Seni anar, seni sorar, arar dururum
Hayalin karşımdan birden kaybolur
Aşkımın acısıyla yanar dururum

Belki de bana yasaksın belki de bir tuzaksın
Bari bırak hayallerim seninle kalsın.

Metin Aydın

Unutma

Gidip buralardan elin olmuşsun
Şu masum gönlüme sızı olmuşsun
Sen de kaderine razı olmuşsun
unutma beni
unutma beni ölene kadar unutma beni

Benim yokluğumda susup kalmışsın
Türlü hayallere girip dalmışsın
Ölmeyi bile göze almışsın
unutma beni
unutma beni ölene kadar unutma beni

Metin Aydın

Unutma beni

Kolay mı unutmak seni bir kerede?
Bu kalbim asla seni unutmayacak
Ömrüme can katan gözlerin nerede
Gözlerin aklımdan hiç çıkmayacak

Unutma beni sakın unutma
Gönlümü nasıl kırdın sakın unutma
Bir yabancı gibi ardına bakmadan
Çekip de nasıl gittin sakın unutma

Metin Aydın

Uyu Bebeğim Uyu (deprem)

Kara kış ortasında
Soğğun ayazında
Bir deprem vurdu bizi
Yıktı bak evimizi

Uyu bebeğim uyu
Deprem sallıyor bizi
Sakın ha korkmayasın
Allah koruyor bizi

Evimiz çöktü kaldı
Dibinde mazim kaldı
O gün çok canlar yandı
Kırdı bak belimizi

Uyu bebeğim uyu
Deprem sallıyor bizi
Sakın ha korkmayasın
Allah koruyor bizi

Metin Aydın

Yağmurda

Dışarıda lapa lapa yağmur yağarken
Özlemin sel gibi içime akarken
Kalbim olur olmaz düşler kurarken
Yalan yok sevgilim özledim seni

İndirmedim hala resmin duvarda
Tek hatıran kalmış bomboş odamda
Hayalin dolaşır durur kafamda
Yalan yok sevgilim özledim seni

Metin Aydın

Yalnızlar rıhtımı

Bir temmuz akşamında
Martıların yanında
Denizin dalgaları...
Ve sen yoksun sevgilim

Yalnızlar rıhtımında bir yalnızlık türküsü
Tutturmuş gidiyorum,
Kendimden geçiyorum
Yalnızlık alev alev tutuşmuş yanıyorum
Gözlerim gözlerinde ne olur öyle bakma

Yalnızlık alev alev tutuşmuş yanıyorum
Gözlerin bende kalsın kapama ölüyorum

Hep mi böyle olacak?
Martılar deniz ve sen
Bir de o asi rüzgâr, ömrümden mi çalacak?

Yalnızlar rıhtımında bir yalnızlık türküsü
Tutturmuş gidiyorum,
Kendimden geçiyorum
Yalnızlık alev alev tutuşmuş yanıyorum
Gözlerin bende kalsın kapama ölüyorum

Metin Aydın

Yar

Ŗormadın halimi
Ŗlümü, diri mi?
Yıllardır mutsuzum
Senden umutsuzum Yar!

Duydum ki susmuşsun,
Acını yutmuşsun
Hasretin kahrını
içinde tutmuşsun
Beni yüreğinde
Her gün öldürmüşsün
Yine de bitmemiş
İçindeki sevdam yar!

Metin Aydın

Yolu yok mu?

Geceleri karanlıkta bir tek seni görüyorum
Gündüz güneş doğduğunda,
Ay karanlık olduğunda
Yıldızlar öldüğünde...

Yolu yok mu kavuşmanın, ellerini tutmanın?
Gözlerini gözlerimde buluşturup da yanmanın
Kül olup da savrulmanın kendi külünden doğmanın
Anka gibi tepelerden paramparça savrulmanın

Sakin susma, susma sakın hava soğuk üşüyorum
Duvarım sen, pencerem sen
Gökyüzünde güneşim sen
Nasıl sevdiğimi bir bilsen!

Yolu yok mu kavuşmanın, ellerini tutmanın?
Gözlerini gözlerimde buluşturup da yanmanın
Kül olup da savrulmanın kendi külünden doğmanın
Anka gibi tepelerden paramparça savrulmanın

Metin Aydın

Yüregim

Dün gece düşümde
Son defa gördüm
Yıllar sonra yine bir daha öldüm
Kıyamadım sana içten bakmaya
Yüregimi alıp mezara gömdüm
Geçmişe gömdüm

Yıldızları bir bir koparıp gökten
Saçlarına tek tek takmak isterdim
Salına salına gezdiğin yolları
Baharın koparıp takmak isterdim

Zaman geçer yıllar sel gibi akar
Bu Yarın hasreti gözümde tüter
Doyamadım sana, kıyamadım sana
Ayrılık acısı ölümden beter

Yıldızları bir bir koparıp gökten
Saçlarına tek tek takmak isterdim
Salına salına gezdiğin yolları
Baharın gör diye sermek isterdim

Metin Aydın

Zalim

Seviyordum seni kalpten
Seviyordum en derinden
Beni vurdun tam kalbimden
Yaraladın en derinden

Şimdi söyle bana zalim mutlu musun?
Bir gün sen de vurulursun

Günlerce hep seni andım
Dostlarımla vedalaştım
Yaşayamam anla beni
Artık sevin yokum şimdi

Şimdi söyle bana zalim rahat mısınız?
Ölü bir kalp nasıl atsın?

Metin Aydın